

Kúria
végzése

Az ügy száma:	Bfv.II.261/2025/9.
A határozat szintje:	felülvizsgálat
A tanács tagjai:	Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke Dr. Demeter Zsuzsanna, előadó bíró Dr. Harangozó Attila, bíró Dr. Metzing Márton, bíró Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye:	Budapest
Az eljárás formája:	tanácsülés
Az ülés napja:	2025. november 20.
Az ügy tárgya:	emberölés büntette
Terhelt:	...
Első fok:	Székesfehérvári Törvényszék, 4.B.46/2022/44., ítélet, tárgyalás, 2024. március 20.
Másodfok:	Győri Ítéltábla, Bf.III.54/2024/11., ítélet, nyilvános ülés, 2024. június 12.
Az indítvány előterjesztője:	a terhelt védője
Az indítvány iránya:	a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Székesfehérvári Törvényszék 4.B.46/2022/44. számú és a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.III.54/2024/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Székesfehérvári Törvényszék a 2024. március 20-án kihirdetett 4.B.46/2022/44. számú ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdés], ezért 10 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 6 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt a szabadságvesztéből feltételes szabadságra nem bocsátható.

[2] Az ellentétes irányú fellebbezések folytán másodfokon eljáró Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. június 12-én meghozott Bf.III.54/2024/11. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet érdemben helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított irányadó tényállás lényege szerint a terhelt 2007-ben került élettársi kapcsolatba tanú 1-gyel, kapcsolatukból 2008-ban született keresztnév nevű gyermekük. A terhelt és élettársa kapcsolata megromlott, ezért a terhelt 2017. májusában a közösen használt lakásból elköltözött, de gyermekével a külön költözését követően is rendszeresen találkozott, ilyenkor vagy az iskola előtt, vagy a gyerek lakóhelyén, a cím 1 alatti lakásnál vette át a fiát.

[4] Tanú 1 röviddel azután, hogy a terhelt elköltözött megismerkedett majd összeköltözött a sértettel. A terhelt a volt élettársa kapcsolatáról tudomással bírt, azt nehezen viselte, élettársát telefonhívások, szöveges üzenetek küldése, valamint a közös gyermek kikérdezése útján próbálta ellenőrzése alatt tartani. A terhelt és a sértett egymást kölcsönösen elkerülte, egy ízben kerültek szóváltásba, ami tettelegességig fajult.

[5] Tanú 1 és a sértett élettársi kapcsolata 2020-ban rövid időre megszakadt, de egy hónap elteltével újból összeköltöztek tanú 1 lakásában. A terheltnek ezt követően pontos ismeretei nem voltak volt élettársa és a sértett kapcsolatáról, azonban a terhelt az élettársával való kapcsolat megszakadásából a fölötte való ellenőrzés lehetőségének megszűnéséből eredő sértettsége és haragja miatt a zaklató jellegű kommunikációval a továbbiakban sem hagyott fel. Indulati reakciói során olyan is előfordult, hogy a sértettel szembeni erőszakos cselekményt helyezett kilátásba, ugyanakkor mindvégig érzékelhető volt megnyilvánulásában az, hogy volt élettársát képtelen végleg elengedni, és hogy tetteit elsősorban ez a tényező motiválja.

[6] A terhelt 2021. június 1-jén 16.00 órától kezdődően folyamatos telefonos kapcsolatban állt tanú 1-gyel, akivel a szűk egy órán belül nagyjából – miután 16 esetben tanú 1 nem fogadta a hívásait – sikertelen híváskísérletek mellett 3 alkalommal beszélt telefonon, emellett trágár hangvételő, volt élettársát pocskondiázó rövid szöveges üzeneteket küldött, utóbbiakra tanú 1 egy ízben reagált hasonló hangnemben. A terhelt az üzenetekben volt élettársa becsapása mellett a tanú 1 és a sértett közötti kapcsolatot, illetve általa feltételezett aktuális együttélésüket kifogásolta.

[7] A terhelt 2021. június 1-jén az iskolánál találkozott a fiával, akit 16.20 óra körüli időpontban vitt haza a tulajdonát képező forgalmi rendszám 1 Seat Leon gyártmányú személygépkocsival a cím 1 alatti társasházhoz. A terhelt elbúcsúzott a fiától, beült a gépkocsiba, majd a környező utcákban körözve figyelte a környék mozgását. A terhelt 16.50 órakor a cím 2 szám alatti, 4 lépcsőházból álló épület előtt lassan haladva utca 1 irányába tartott, azonban amikor meglátta a cím 3 szám alatti üzlet bejárata előtt gyalogló sértettet, a cím 2 lépcsőház előtti útszakaszon megállt, majd az épület előtti parkolóba betolatott. Kisvártatva az ismeretlen okból többször visszatekintő sértett is észrevette a terhelt gépkocsiját, megfordult, a nála lévő bevásárlótáskát a bolt előterében letette, majd sietős léptekkel megindult a terhelti jármű irányába. Eközben a terhelt ismét kihajtott a parkolóhelyről, utca 1 irányába fordult, lassan megindult, azonban észlelve a közeledő sértettet megint betolatott a parkolóhelyre.

[8] A sértett az út mellett fekvő füves területen keresztül sietve haladt a manőverező gépkocsi felé, majd mozgását felgyorsította, lassú futásra váltott és ferde irányban behaladt az útestre. Ekkor a terhelt a gépkocsijával intenzív gyorsítás mellett balra kanyarodva elindult, a sértett irányába kanyarodott az útestre, majd folyamatosan 16-20 km/h sebességre felgyorsítva a gépkocsi első középső részével elütötte a jármű felé haladó, az útesten az elütésig 4,5 métert megtett sértettet. Az ütközést megelőzően a sértett felugrott, majd a motorházfedél első részére esett. Röviddel az ütközés előtt a terhelt megszakította a gyorsítást, majd ismét gázt adott. Miután a sértett az autó elejére került, a terhelt ismét határozottan gyorsított, az autó egy darabig „magával vitte” a sértettet, a terhelt a balra forduló járművet jobbra kormányozta, ezáltal a gépkocsi az útest menetirány szerinti bal

szélétől hirtelen jobbra megindult. Az irányváltoztatás következtében a sértett a fokozódó sebességű autó elejéről bal oldalra lecsúszott, lefordult, az úttestre zuhant és csúszva, sodródva érte el véghelyzetét.

[9] Az elütés az úttest jobb szélétől mintegy 4,5 méteres oldaltávolságban történt. A gépkocsi az elindulástól számítva kb. 4,5-5,0 métert tett meg balra kanyarodó pályán, ütközési sebessége 16-20 kilométer/óra között volt. Az autó megindítása 1,8-1,9 másodperccel előzte meg az ütközés pillanatát. Az elütés helye és a sértett véghelyzete között 14-15 méter volt a hosszirányú távolság.

[10] Amikor a terhelt a gépkocsiját balra előre megindította, a sértett az úttest szélén helyezkedett el. Közvetlenül az elindulás előtt a terhelt látta a járműve felé közelítő sértettet, ennek ellenére az autóval intenzív gyorsítással elkezdett balra kanyarodni.

[11] A terhelt a sértett elütését követően a gépkocsival elhajtott a helyszínről, oda azonban néhány perc elteltével gyalogosan visszatért, majd tanú 1-et értesítette kaputelefonon a történetekről.

[12] A személyi sérüléssel járó közlekedési eseményről a kilétét fel nem táró személy 16.55 órakor tett bejelentést, a mentőegység 17.03 órakor érkezett a helyszínre, a sértett elszállítására 17.40 órakor került sor. A sértett szakszerű kórházi kezelése ellenére 2021. június 13-án 23.05 órakor elhunyt.

[13] A sértettnél a terhelt általi elütése következtében testszerte külsérelmi nyomként hámfosztásos, repesztett és zúzódásos sérülések keletkeztek emellett a balesettel összefüggésben a jobb agyfélteke oldalkamrája ürterébe vezető drainső behelyezés utáni állapot, kétoldali, domináló jelleggel baloldalon kialakult keményagyhártya alatti vérzés, az agyállomány súlyos fokú zúzódásai, koponyaalapi törés, véres agyvíz, kifejezett poszttraumás agyvizenyő, az agytörzs állományában tűszúrásnyi vérzések és zúzódásos jelek, a kisagyi mandulák beékelődéses jellegű duzzanata volt megállapítható. Mindemellett a sértettnél a tüdő, a szív, az érrendszer és a belszervek sorsszerű megbetegedésre utaló jelei is mutatkoztak. A sértett halála a kiterjedt és súlyos fokú agykárosodás, agyzúzódás, koponyalapi törés miatt következett be, amely végső soron a már elfajult szívizomzat elégtelenségét eredményezte. A sértettől levett vérminta etilalkohol-koncentrációja 0,58 g/l ezrelék volt. A sértett 1968-ban született, azaz 53 éves és 103 kg testtömegű volt.

[14] A terhelt kóros elmeállapotban – így elmebetegségben, tudatzavarban, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, önmagában a beszámíthatóságát érintő személyiségzavarban – nem szenved és nem szenvedett a vizsgált cselekmények elkövetésének idején sem; cselekménye következményei felismerésére és annak megfelelő magatartás tanúsítására képes volt. Érzelmi-indulati élete kiegyensúlyozatlan, sértődékeny, lobbanékony, igen alacsony hatékonysággal, gyakorlatilag nem képes a körülötte felmerülő problémák, konfliktusok esetében a dühöt, agressziót kezelni.

[15] II. 1. A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, annak alapjául jogszabályi hivatkozásként a Be. 649. § (1) bekezdés b) pontját megjelölve.

[16] A felülvizsgálati indítványának jelentős részében a részletesen kifejtett indokai szerint, amennyiben az alapügyben eljáró bíróságok teljes és valósághű tényállást állapítottak volna meg, jogos védelemre való hivatkozással a terhelt felmentésének lett volna helye. Ebben a körben – visszautalva a fellebbezésében is hivatkozottakra – részletesen értékelte az elsőfokú ítélet konkrétan megjelölt bekezdéseiben foglaltakat, kitérve az általa iratellenesnek tartott megállapításokra és az azokhoz vezető, álláspontja szerint téves bizonyítékértékelésekre is, amelyek a szerinte téves tényállás megállapítását eredményezték, ami a büntetendőséget kizáró ok kapcsán a helytelen bírói álláspontra vezetett.

[17] Kiemelte, hogy elmaradt annak, a bizonyítékok összességéből – álláspontja szerint – egyértelműen kitűnő tény megállapítása, mely szerint a sértett idegesen, támadó szándékkal futott a terhelt és annak gépkocsija felé, holott ez eredményezte volna a jogos védelmi helyzet okán a terhelt felmentését. Ezzel szemben a tényállás egy három másodperc alatt kialakult ölési szándékot feltételez, melyet semmilyen közvetlen bizonyíték nem támaszt alá, mert a bíróság által ekként elfogadott, tanú 1-nek küldött SMS üzenetek erre nem elégségesek.

[18] A védő maga utalt rá, hogy indítványának ezen része a felülvizsgálatban meg nem engedett tényállástámadás tilalmát sérti, azonban érvelése szerint a Be 590. §-ára való kétlépcsős hivatkozással „a felülvizsgálati eljárás teljes körű felülvizsgálat elvén nyugszik, így a Kúria abban a helyzetben van, hogy ha érdemben vizsgálja az ügyet”, és meghozhatja az elsődleges indítványa szerinti, a jogszabályoknak megfelelő határozatot jogos védelem címén a terhelt felmentésével.

[19] Ennek hiányában, másodlagos indítványaként az általa részletesen kifejtett téves bizonyítékértékelés alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításának van helye.

[20] A védő a felülvizsgálati indítványa második részében amellett foglalt állást, hogy az alapügyben eljáró bíróságok által megállapított irányadó tényállásból levont jogi következtetés, azon belül a cselekmény büntetőjogi minősítése során az eljáró bíróságok a cselekményt törvénysértően minősítették, az e minősítés alapján kiszabott büntetés pedig törvénysértően súlyos.

[21] Az első- és a másodfokú ítéletnek a cselekmény minősítésével összefüggő részeinek idézése mellett azon kiindulópontból, hogy a szándékos elütést és a jogos védelem kizártságát nem kívánja vitatni, rámutatott arra, hogy a szándékos elütés tényétől a halálos eredményre is kiterjedő eshetőleges szándékig nem vezet olyan kikezdhetsen logikai láncolat, amely alapján kétséget kizáró módon igazolható lenne, miszerint a terhelt a sértett halálának lehetőségébe belenyugodott.

[22] Ezzel összefüggésben arra mutatott rá, hogy az ítéleti tényállás egyáltalán nem tartalmaz megállapítást a terheltnek az eredményt illető szándékáról, a sértett keletkezett sérüléseivel összefüggő bizonyítás pedig oly mértékben hiányos, hogy nem adható megalapozott válasz arra, hogy kellett-e számolnia a terheltnek a halálos eredmény bekövetkeztével vagy ebben a körben őt csak gondatlanság terheli.

[23] Összegzett álláspontja szerint a tényállásból nem következik, hogy a terheltet a sértett megölése kapcsán akár eshetőleges szándék vezette volna és a sértett halálának lehetőségét fel kellett mérnie. A mindennapi élet tapasztalatai alapján kisebb személyi sérüléssel járó balesethez vezet egy kis sebességgel közeledő autóval való találkozás, a jobbra kormányzás manőverének célja is az úttesten maradás volt, a megismert egyéb bizonyítékok, továbbá a terhelt életvitele, habitusa sem ad okot olyan feltételezésre, hogy szándéka életveszélyes sérülés okozására irányult volna. Utalt rá, miszerint jóval nagyobb volt annak a valószínűsége, hogy a motorháztetőről lesodródó sértett kisebb horzsolásokat szenvedve feláll, mint hogy tragikus sérülése alakul ki. Nyilvánvalóan a terhelt is elsősorban erre számíthatott, ebből következően azt lehet csak megállapítani, hogy a terhelt szándékos magatartással sértette a sértett testi épségét, azonban azt nem, hogy a szándékos sértő magatartás folytán létrejött eredményre is kiterjedt volna az akár eshetőleges szándéka.

[24] Ennek megfelelően a cselekmény helyes minősítése (halált okozó) testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés második fordulat], melynek büntetési tétele kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, így a jogerősen kiszabott tíz év börtönbüntetés törvénysértően súlyos.

[25] Mindezek alapján a jogerős ítéletét általa helyesnek tartott minősítés szerinti megváltoztatását és a felsorolt enyhítő körülményekre tekintettel enyhébb büntetés, így végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, két évnél rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabását, a járművezetéstől eltiltás mellőzését, esetleg tartamának jelentős csökkentését és „B” kategóriára korlátozását indítványozta.

[26] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.405/2025/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben kizártnak, részben alaptalannak találta, ezért a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta.

[27] Az indítvány első részében a jogos védelem mint büntethetőséget kizáró okra hivatkozást érintően kifejtette, hogy a sértett jogtalan támadása mint a jogos védelmet megalapozó körülmény az irányadó tényállásban nem szerepel, ugyanakkor e kérdést az alapügyben eljáró bíróságok vizsgálták, az azt kizáró érveket ismertették, így az érdemi felülvizsgálat tárgya sem lehet.

[28] Az indítványnak a cselekmény halált okozó testi sértés büntettének minősülése kapcsán annak eldöntésében, hogy a cselekmény testi sérülés okozására vagy a halálos eredmény létrehozására irányul, kiemelte a gyalogos közlekedésű sértett tekintetében az elkövetés eszköze és az elütés sebessége mint tárgyi tényezők értékelésének szükségességét. Az alanyi tényezők között rámutatott a terhelt cselekmény elkövetését megelőző magatartására, úgymint a sértett elgázolására utaló tartalmú üzenet küldésére, illetve személyiségjegyei közül a dühre, agresszióra és konfliktuskezelés alacsony fokára.

[29] Kifejtette, hogy az általános élettapasztalat, továbbá az alapján, hogy a terhelt teherautósofőr volt, fel sem merül, hogy ne látta volna előre a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetőségét, az eredmény elmaradása vonatkozásában részéről legfeljebb pusztán vágyakozásról lehetne szó, hiszen a sértett motorháztetőre kerülését követően a gyorsítás és az elvégzett manőver jellege is azt támasztja alá, hogy semmiféle olyan intézkedést nem tett, amely a sértett koponyasérülésének elmaradására adhatott volna bizodalmat.

[30] Érvelése szerint az irányadó tényállás a terhelti tudattartalomra egyértelmű ténymegállapításokat tartalmaz, amelyből az eljáró bíróságok helyesen vontak le jogkövetkeztetést a terhelt eshetőleges szándékára, bűnösségére, ezért helyes a cselekmény minősítése és törvényes a kiszabott büntetés is.

[31] 3. A terhelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratára tett írásbeli észrevételében a felülvizsgálati indítványt változatlanul fenntartotta. A tényállás hiányossága, a sértetti magatartás értékelésének elmulasztása mellett érvelve azt fejtette ki, mely szerint van arra eljárásjogi lehetőség, hogy a felülvizsgálatban eljáró bíróság az egyébként hiányos és hibásan mérlegelt tényállást kijavítsa.

[32] **III.** A terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[33] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatával szembeni jogi – és nem pedig ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja és kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[34] 2. A terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány a felülvizsgálat jogszabályi hivatkozásaként a Be. 649. § (1) bekezdés b) pontját tüntette fel, első részében azonban magát a bűnösség megállapítását kifogásoló érveket és ahhoz társított felülvizsgálati célt jelölt meg.

[35] Erre tekintettel a Kúria előre bocsátja, hogy az anyagi jogszabálysértésre hivatkozó, felülvizsgálatra vezető, a Be. 649. § (1) bekezdésben meghatározott okok eltérően érintik a bűnfelelősség terjedelmét. Eltérő a felülvizsgálat kezdeményezésének oka és célja, ha az indítványozó a bűnfelelőssége megállapítását vitatja és más, ha a bűnfelelősségét elismeri, csupán annak terjedelmét, vagyis a cselekmény minősítését és azzal összefüggésben vagy önmagában a kiszabott büntetést sérelmezi.

[36] 3. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján az képez felülvizsgálati okot, ha a bíróság a jogerős ítéletében a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, míg ugyanezen jogszabályi hivatkozás b) pont első fordulat ba) alpontja alapján az, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki törvénysértő büntetést. Az indítvány előterjesztését követően, 2025. szeptember 1. napja óta a Be. 649. § (1) bekezdés c) pontja alapján felülvizsgálati okot képez az is, ha a bíróság jogerős ítéletében a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki olyan büntetést, illetve alkalmazott olyan intézkedést, amely a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat szerint irányadó büntetési tételkerettől eltérő, törvényes büntetési tételkeretre figyelemmel aránytalanul súlyos vagy aránytalanul enyhe.

[37] E szabályozás alapján nyilvánvaló, hogy a teljes mentesülést [Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont], továbbá ettől eltérően a jogkövetkezményt célzó [Be. 649. § (1) bekezdés b) és c) pont] felülvizsgálati okok egyszerre, ugyanazon cselekmény kapcsán és azonos érvek alapján fogalmilag nem valósulhatnak meg, alternatív indítványként azonban elméletileg nem kizárt a párhuzamos előterjesztésük. A jelen indítvány tartalmi vizsgálata alapján – amelyet a Kúria akkor folytat, ha az indítvány nem vagy tévesen hivatkozik a felülvizsgálat törvényi okára – ez állapítható meg.

[38] A felülvizsgálati indítvány maga is hangsúlyozta az általa bejelentett igények sorrendiségének jelentőségét, amelyek közül az első a büntethetőségi akadály melletti érveléssel a terhelt felmentését célozta, mely – a felülvizsgálati indítványban megjelölttel szemben – a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott felülvizsgálati oknak lenne megfeleltethető.

[39] 3.1. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a jogerős ítéleti tényállásban foglalt terhelti magatartás nem meríti ki (semmilyen) bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, avagy – ugyancsak az irányadó tényállásból kitűnően – büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok ellenében került sor a terhelt elítélésére. A terhelt védőjének elsődleges indítványa a Btk. 22. § (1) bekezdésében szabályozott jogos védelemre mint a cselekmény büntetendőségét kizáró okára hivatkozással kétségkívül ezt célozta.

[40] Ugyanakkor a védő maga is kifejtette, hogy a célzott büntethetőségi akadály a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapul vételével nem állapítható meg, azonban eljárásjogi lehetőséget látott elsődlegesen a tényállás korrekciójára, másodlagosan pedig a jogerős ítélet eltérő tényállás megállapítása érdekében való hatályon kívül helyezésére.

[41] Az erre vonatkozó jogi okfejtése azonban alapjaiban és részleteiben is téves, az eljárási törvény rendelkezéseivel kifejezetten szemben áll. A felülvizsgálati eljárásban a tényállás érinthetetlen, bármilyen jogkövetkeztetés felülbírálata csak az abban foglalt tények alapján történhet.

[42] A felülvizsgálatban a tényálláshoz kötöttség kivételt nem tűrő szabály. A Be. 650. § (2) bekezdése egyértelműen, minden egyéb feltétel nélkül rendelkezik arról, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható. Ezzel összhangban ugyancsak kategorikus szabály, miszerint a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a

felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye [Be. 659. § (1) bekezdés].

[43] Az idézett rendelkezések alapján felülvizsgálat keretében valamely büntethetőséget kizáró ok hiányára vont következtetés helyessége is kizárólag az irányadó tények alapulvételével vizsgálható [Bfv.725/2023/6. (BH 2024.150.), korábban: BH 2017.323.II., BH 2011.183., EBH 2011.2395.]. Következésképpen a felülvizsgálati eljárásban kizárólag abban az esetben kerülhet sor a terhelt büntethetőségét kizáró ok – így jogos védelem [Btk. 22. § (1) bekezdés] – megállapítására, ha a jogos védelmi helyzetét megalapozó életbeli tények a jogerős ítéletben foglalt tényállásból is kitűnnek.

[44] Jelen esetben a felülvizsgálati indítvány maga is amellet foglalt állást, hogy az irányadó tényállás nem alapozza meg a terhelt javára az állított büntethetőségi akadály megállapítását, ugyanakkor eljárásjogi lehetőséget látott a tényállás korrekciójára vagy a jogerős ítélet ennek érdekében való hatályon kívül helyezésére. Ezért a védő az indítvány első és terjedelmét tekintve jelentősebb részében a bizonyítás tárgyát képező adatok saját nézőpontú értékelését elvégezve egy általa helyesnek tartott, a jogerős ítéletben foglalttól eltérő tényállást rögzített és ez alapján igényelte a terhelt felmentését.

[45] 3.1.1. Ezért a védő által megfogalmazott álláspontok kapcsán elsőként azt szükséges rögzíteni, hogy dogmatikailag téves a felülvizsgálatban az ún. „visszautaló rendelkezésekre” [Be. 653. § (1) bekezdés, Be. 617. §] hivatkozással a Be. 590. § alkalmazhatóságának, továbbá a hiányos és hibásan mérlegelt tényállás felülvizsgálatban való javításának felvetése.

[46] Mind a Be. 653. § (1) bekezdése, mind a Be. 617. §-a a törvény adott Fejezetében, illetve Részében írt eltérésekkel rendeli a harmadfokú, illetve a másodfokú eljárásra vonatkozó szabályokat alkalmazni. A felülvizsgálati eljárás pedig rendkívüli jogorvoslati eljárásként az anyagi jogerő bekövetkeztével lezárt büntetőjogi főkérdés ismételt eldöntésének lehetőségét biztosítja, ehhez mérten a törvény szigorú feltételrendszert és speciális eljárási rendet, azaz számos eltérő rendelkezést szabályoz. A felülvizsgálat kivételes jellege nemcsak a támadható határozatok körének, vagy a jogorvoslat okainak pontos meghatározásában, hanem éppen – a rendes jogorvoslattal szemben – a felülbírálat terjedelmének korlátozásában is áll. Ebben a körben pedig a Be 659. § (5) bekezdése éppen a Be. 590. §-ához képest olyan eltérő szabály, amely a felülvizsgálatra irányadónak előírt, a harmadfokú szabályok, az alapján pedig a másodfokú szabályok alkalmazásától való eltérést teremti meg [Be. 653. § (1) bekezdés; 617. §].

[47] A Be. 659. § (5) bekezdése pedig azt rögzíti, hogy a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül, amit az említett törvényhely (6) bekezdése azzal egészít ki, miszerint a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

[48] Ez tehát olyan, a felülvizsgálati eljárásban a felülbírálat terjedelmére vonatkozó speciális szabály, ami a felülvizsgálatban kizárja annak kapcsán a Be. 653. § (1) bekezdésén és a Be. 617. §-án keresztül a Be. 590. § (5) bekezdésének alkalmazását.

[49] Az pedig, hogy a tényállás az alapügybeni bíróságok téves bizonyíték-mérlegelése esetén javítható lenne, a tényállástámadás – ugyancsak a felülvizsgálatban speciális – követelményére tekintettel már fogalmilag is kizárt; kifejezetten beleütközik a Be. 650. § (2) bekezdésében írt tilalomba és a felülvizsgálati eljárás Be. 659. § (1) bekezdésében írt szabályába.

[50] A jogerős ítéleti tényállás bármilyen állított hiányossága tehát egyfelől nem nyitja meg a felülvizsgálat lehetőségét, mert nem valósít meg felülvizsgálati okot, másfelől pedig a megnyílt felülvizsgálatban nem vizsgálható, mert a felülbírálat terjedelme nem terjed ki rá.

[51] 3.1.2. A fentiekből az is következik, hogy a felülvizsgálatban a tényállás állított hibája nem csupán annak a Kúria általi korrekcióját, de a jogerős ítélet arra alapított hatályon kívül helyezését és az eljárás bíróság új eljárásra utasítását is kizárja, hiszen a Kúria maga nem is vizsgálhatja, hogy a tényállás kifogásolt hiányossága valóban fennáll-e, ekként álláspontot sem foglalhat annak kapcsán. Ugyanakkor ez az okfejtés még kiegészíthető azzal is, hogy a felülvizsgálatban a Kúria által hozható döntések köre is speciálisan meghatározott, a tényállás bármilyen állított hibájához kapcsolódó hatályon kívül helyezést pedig a Be. 663. §-a nem tesz lehetővé.

[52] Ennek nem mond ellent, sőt kifejezetten összhangban áll ezzel, hogy a Kúria következetes gyakorlata szerint hatályon kívül helyezéshez vezet, ha a jogerős ítéleti tényállás alapján a bűnösség vagy a minősítés kérdése nem dönthető el (Bfv.339/2024/28., Bfv.1004/2020/13., korábban: BH 2021.8., BH 2014.103.I., BH 2013.155.II., BH 2010.141., BH 1998.110.).

[53] Különbséget kell tenni ugyanis aközött, ha maga a jogerős ítéletben megállapított tényállás tartalmaz olyan ellentmondásokat, amelyek miatt a bűnösségre, illetve a cselekmény minősítésre vont jogkövetkeztetés helyessége nem dönthető el, illetve aközött, amikor az indítványozó vonja kétségbe a jogerős ítélet ténymegállapításait és tartja azokat bizonyítatlannak vagy tévesnek, igényli ahelyett más vagy eltérő tények megállapítását. Jelen esetben ez utóbbiról van szó. A jogerős ítélet pontosan rögzíti a sértett elütésének mechanizmusát, ami helyett a védő eltérő tények megállapítását tartotta szükségesnek, és a hatályon kívül helyezés alapjául ezek ellentétét jelölte meg.

[54] A felülvizsgálati eljárásban azonban – az érdemi felülbírálatra alkalmatlansága folytán – a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését eredményezi, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás olyan ellentmondásokat tartalmaz, amelyek miatt a büntetőjogi felelősségre vonás szempontjából jelentős kérdésekben (a terhelt bűnösségének megállapítása, felmentése, az eljárás megszüntetése, a bűncselekmény minősítése, illetve a Btk. anyagi jogi szabályainak megfelelően kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés) nem állapítható meg, hogy a bíróság milyen tényállásra alapította ítéletének a felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló rendelkezéseit [Kúria Bfv.I.1004/2020/13. (BH 2021.280.)]. Ebben az esetben a kasszációs döntés meghozatalára a Be. 663. § (1) bekezdés b) pontja lehetőséget biztosít.

[55] A gyakorlatban hatályon kívül helyezésre például az vezetett, amikor a bíróság egyszerre rögzítette, hogy a terhelt a cselekmény időpontjában nem volt döntéshozói pozícióban, de mégis a döntés meghozatalában való részvételét állapította meg, különböző, illetve meg nem állapítható elkövetési értékeket rögzített ugyanazon vagyoni elleni bűncselekményhez (Bfv.339/2024/28.), eltérően rögzítette, hogy a valótlán adóbevallásokat ki nyújtotta be (Bfv.543/2024/13.), avagy a tényállásból nem tűnt ki, hogy a terhelt felelősségét megalapozó közlekedési szabály vonatkozott-e a balesettel érintett útszakaszra (BH 2021.8.).

[56] A tényállás ellentmondásossága azonban nem azonos a tényállás ellentmondásossága iránti – akár érvekkel is alátámasztott – aggálykeltéssel, márpedig a védőnek a bizonyítékok jogos védelem megállapítására alkalmas tényállás megállapítása iránti igénye pusztán ebben merült ki. Ez a kérdés – a korábban írtak szerint – nem felülvizsgálati ok és a felülbírálat körén is kívül esik, következésképp fogalmilag hatályon kívül helyezésre sem vezethet.

[57] 3.1.3. A védő okfejtése tehát a tényállás felülbíráltóságára vonatkozóan alapvetően téves. Ehelyett ismét kategorikusan azt kell rögzíteni, hogy a felülvizsgálati eljárásban jogerős ítéletben megállapított tényállás kivételt nem tűrően érinthetetlen, kizárólag az abból vont jogi következtetések vizsgálhatók felül. Ebből pedig az következik, hogy az anyagi jogi okból előterjesztett felülvizsgálati indítvány törvényben kizárt, ha az indítvány anyagi jogi érvet nem tartalmaz, hanem a tényállás megállapítását támadja, ideértve azt is, ha annak

bizonyítatlanságát állítja. Miután pedig maga a felülvizsgálati indítvány érvelése szerint is a terhelt felmentésére vezető büntethetőséget kizáró ok kizárólag a bizonyítékok védő szerint levezetett bizonyítékértékelése eredményeként megállapított, eltérő tényálláson alapulhatna, a bűnösség törvénysértő megállapítását célzó, a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában meghatározott felülvizsgálati ok érdemi vizsgálatának – a felülvizsgálati indítványban foglaltak alapján – nincs helye.

[58] 3.1.4. Kizárólag a teljesség kedvéért a Kúria megjegyzi, hogy az alapügyben eljáró bíróságok a bűnösséggel összefüggésben a büntethetőséget kizáró jogos védelem kérdésével körültekintően foglalkoztak. Az irányadó tényállás szerint a sértett lassú futással közeledett a gépkocsival közlekedő terhelt felé, az irányába kanyarodó, intenzíven gyorsító gépkocsira ugrott fel, melynek a motorházfedele első részére esett, majd a terhelt kormányzó manővere folytán a gépkocsi elejéről az útestre zuhant. Ezen tények a sértett részéről sem a jogtalan támadást, sem annak veszélyét, vagy arra bármiféle utaló körülményt nem tartalmaznak, következésképpen a jogos védelem törvényi feltételei teljes egészében hiányoznak.

[59] 3.2.1. Az indítványban felhívott és annak második része tekintetében értelmezhető Be. 649. § (1) bekezdés b) pontja szerinti felülvizsgálati okkal összefüggésben a Kúria előre bocsátja, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 211. §-a 2025. szeptember 1-jei hatállyal módosította a Be. 649. § (1) bekezdés c) és d) pontját. A törvény ezt követően élesen megkülönbözteti a Be. 649. § (1) bekezdés b) pontjában írt törvénysértő, illetve a c) pontban írt aránytalanul enyhe vagy súlyos büntetés és intézkedés fogalmát.

[60] Az indítvány előterjesztésének időpontjában hatályos szabályok helyes értelme szerint a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulata alapított felülvizsgálati eljárásban a megállapított törvénysértő minősítés esetén abban az esetben is lehetett törvénysértő a büntetés, ha a törvényes minősítésnek megfelelő büntetési tétel keretei között került kiszabásra, de a helyes minősítés alapulvételével eltúlzottan enyhe vagy súlyos [Bfv.II.158/2023/9. (BH 2024.29.)].

[61] A hatályos szabályozás alapján ellenben a Be. 649. § (1) bekezdés c) pontja teszi lehetővé a felülvizsgálatot akkor, ha a jogerős ítéletben kiszabott büntetés (intézkedés) ugyan a helyes minősítés alapulvételével is kiszabható lenne, azonban a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat szerint irányadó büntetési tételkerettől eltérő, törvényes büntetési tételkeretre figyelemmel az aránytalanul súlyos vagy aránytalanul enyhe. Következésképp a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont szerinti esetben felülvizsgálatra csak akkor kerülhet sor, ha a téves minősítés (vagy a Btk. más szabályának megsértése) miatt a büntetés (intézkedés) törvénysértő, azaz olyan kötelező szabályt sért, melyben mérlegelését a törvény nem a bíróra bízta és így olyan büntetést (intézkedést) szabott ki, amit a törvény nem tesz lehetővé. Ekként a felülvizsgálat ezen oka csak akkor valósul meg, ha az indítványozó a büntetés helyes minősítéshez tartozó – a Btk. általános részi rendelkezéseire is figyelemmel kialakított – tételkereten kívüli voltát panaszolja.

[62] Jelen esetben az indítvány a terhelt terhére megállapított bűncselekmény helyes minősítéseként a két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő testi sértés büntetett [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés] jelölte meg, amelynek büntetési tétele két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés. Ekként a helyesnek vélt minősítés mellett a jogerős ítéletben kiszabott tíz év szabadságvesztés – mint a büntetési tételkeretet meghaladó büntetés – tartama már törvénysértő lenne. Erre tekintettel az indítvány a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulat ba) alpontjában írt felülvizsgálati oknak felelhet meg; a Kúria az indítványozó kifogását a cselekmény halált okozó testi sértés büntettként minősülése körében erre tekintettel vizsgálta.

[63] 3.2.2. Előre kell bocsátani, hogy a tényálláshoz kötöttség elvéből, illetve az azon alapuló, fent írt törvényi rendelkezésekből következően azonban a bűnösségen túl a bűncselekmény minősítése is csak az ítéleti tényekkel mindenben összhangban álló tényállítások alapján vitatható. Ezért a Kúria a cselekmény minősítését is kizárólag a jogerős ítéleti tényállás alapul vételével bírálta felül.

[64] A Btk. 160. § (1) bekezdése szerint, aki mást megöl, büntettet követ el. Az emberölés nyitott törvényi tényállás, megállapításához az alanyi oldal hiánytalan megvalósulása, az elkövetési magatartás és az eredmény között okozati összefüggés fennállása szükséges.

[65] A Btk. 164. § (1) bekezdése szerint, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. A (8) bekezdés alapján a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a testi sértés életveszélyt vagy halált okoz.

[66] A Btk. 164. § (8) bekezdés második fordulataiban meghatározott halált okozó testi sértés büntette megállapítása a bűnösséggel és az eredménnyel összefüggő hármas feltételrendszeren alapul.

[67] Első feltétel, hogy a terhelti magatartás szándékosan elkövetett testi sértés, második, hogy a szándékos testi sértési cselekménnyel okozati összefüggésben következzen be a sértett halála, végül további feltétel, hogy az eredmény tekintetében az elkövető bűnössége kizárólag gondatlanság formájában áll fenn.

[68] A gondatlanság mindkét formája megvalósulhat, akár a tudatos gondatlanság (luxuria), akár a hanyag gondatlanság (negligentia). Körültekintően szükséges vizsgálni, hogy az elkövető előre látta, illetve láthatta-e a halálos eredményt, a megfelelő gondosság kifejtésére képes volt-e, továbbá, hogy elvárható volt-e az adott elkövetőtől a halálos következmény előrelátása és az ennek megfelelő magatartás.

[69] Miután a szándékos emberölés és a halált okozó testi sértés is szándékos elkövetési magatartással valósul meg és mindkét cselekmény megvalósulásának törvényi előfeltétele az elkövetési magatartás és az eredmény közötti okozati összefüggés, elhatárolásuk az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján történhet.

[70] Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az ún. alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) kívülágban való megnyilvánulása, ténybelisége és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása.

[71] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, kívülágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről stb.) való tudatban előzetesen, illetve egyidejűen meglévő képzet mindig csak valamely, a kívülágban megjelenő fizikai, illetve mérhető (számszaki stb.) tényből következtetéssel ragadható meg, és mint ilyen, ténykérdés. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére és a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami pedig a jogkérdés.

[72] A terhelt tudattartalma vizsgálatának tárgya tehát az értelmi elem, nevezetesen az előrelátás lehetősége és az ahhoz való érzelmi viszonyulás.

[73] Az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozat I.1. pontja szerint az emberölés esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja (egyenest szándék), vagy ebbe belenyugszik (eshetőleges szándék) (Btk. 7. §). Ezzel szemben a halált okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés előidézésére irányul, az eredmény tekintetében csak a gondatlansága állhat fenn. Ez utóbbi bűncselekmény kapcsán az elkövető tudatában – a tőle elvárható figyelem, körültekintés elmulasztása miatt – fel sem merül a halálos eredmény

bekövetkezésének a lehetősége, vagy ha igen, azt nem kívánja, nem nyugszik bele abba, hanem könnyelműen bízik annak elmaradásában (Btk. 8. §).

[74] A halált okozó testi sértés büntette – mint préterintencionális cselekmény – esetén az eredmény tekintetében a gondatlanság fennállásának nem az a feltétele, hogy az eredmény előre látható legyen, hanem az elkövetőtől elvárható figyelem és körültekintés mellett kell a halálos eredmény lehetőségének felismerhetőnek lennie.

[75] Az irányadó tényállás alapján jelentőséggel bíró tárgyi tényezők a gyalogosan közlekedő sértett személyére tekintettel, az elkövetés eszközének minősülő mozgó személygépkocsi, melynek tömege, sebessége és a terhelt által vele végzett manővere egymásra tekintettel is értékelendő szempontok. A köztudomásúan egy tonna körüli tömegű személygépkocsi mozgása ugyanis jelentős erőátvitelt képez, sebességének a gépjárművel való ütközés szempontjából éppen az ütközés előli menekülést tekintve van jelentősége.

[76] Jelen esetben az irányadó tények szerint

- a terhelt álló sebességből igen rövid idő alatti intenzív gyorsítással 16-20 km/h sebességgel, a gyorsítást egy alkalommal megszakítva majd újabb gázt adva ütközött a sértettel;
- miután a sértett az autó elejére került, a terhelt ismét határozottan gyorsított és egy darabig „magával vitte” a sértettet;
- a terhelt a balra forduló járművet jobbra kormányozta, ezáltal a gépkocsi az úttest menetirány szerinti bal szélétől hirtelen jobbra megindult;
- az irányváltoztatás következtében a sértett a fokozódó sebességű autó elejéről bal oldalra lecsúszott, lefordult, az úttestre zuhant és csúszva, sodródva érte el véghelyzetét.

[77] A gyorsuló gépkocsival történő hirtelen kormánymozdulat következményét illetően, az általános élettapasztalat alapján ismert a motorháztetőn, a korlátozott megkapaszkodási lehetőségek miatt instabil helyzetben lévő személy oldalra sodródva történő leesésének eredménye. Ezzel a terheltnek mindenképpen számolnia kellett, még abban az esetben is, ha a manőverrel – ahogyan azt az indítvány állította – a gépjárművel az úttesten való maradást kívánta szolgálni, arra is tekintettel, hogy a terhelt tehergépkocsi vezetőként az általános gépjárművezetői jártassághoz képest jóval szélesebb körű tapasztalatokkal rendelkezik.

[78] A terheltnek ekként tisztában kellett lennie azzal, hogy a védőfelszerelés nélküli, gyalogos sértett akár az elütés következtében, a terhelt gépkocsijának való nekiütközés folytán, akár az arról való leesés folytán elsősorban a fejét mint életfontosságú szerveket tartalmazó testrészét érintő, halálos sérülést szenvedhet.

[79] A tudattartamra utaló alanyi tényezők között a terhelt személyiségével és a helyzet kezelésével összefüggő tények értékelése is szükséges. Ebben a körben van jelentősége annak, hogy a terhelt

- sértődékeny, lobbanékony, igen alacsony hatékonysággal, gyakorlatilag nem képes a körülötte felmerülő problémák, konfliktusok esetében a dühöt, agressziót kezelni;
- nehezen viselte, hogy volt élettársa a sértettel összeköltözött, ezt a kapcsolatot telefonhívások, szöveges üzenetek és a volt élettársával közös gyerekek kikérdezése útján igyekezett ellenőrzése alatt tartani;
- a sértettel egymást kölcsönösen kerülték, egy ízben tettelegességig fajuló szóváltásba is keveredtek;
- a kapcsolat ellenőrzésének lehetősége szűküléséből eredő sértődöttségből és haragból eredően a zaklató jellegű kommunikációval később sem hagyott fel, ennek során a sértettel szembeni erőszakos cselekményt helyezett kilátásba;

- az elkövetést közvetlenül megelőző közel egy óra alatt is élettársa felé tucatot meghaladó hívást kezdeményezett, emellett trágár hangvételű, volt élettársát és a sértettel való kapcsolatát becsmérő rövid szöveges üzeneteket küldött neki;
- a miután gyermekét hazavitte, a környező utcákban körözött, a sértettet meglátva kétszer is megszakítva folyamatos haladását megállt, visszatolatott és az aktuális épület előtti parkolóba betolatott;
- a sértett elütése után a terhelt a gépkocsival a helyszínről elhajtott, pár perc múlva gyalogosan tért vissza, volt élettársát kaputelefonon értesítette a történetekről.

[80] Mindezen alanyi és tárgyi tényezők alapján fel sem merül, hogy a terhelt ne látta volna előre a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetőségét. Az eredmény tekintetében fennálló kizárólagos gondatlanság megállapítása azonban azt feltételeznél, hogy az elkövető tudatában – a tőle elvárható figyelem, körültekintés elmulasztása miatt – fel sem merül a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetősége, vagy ha igen, azt nem kívánja, nem nyugszik bele abba, hanem könnyelműen bízik az elmaradásában.

[81] A könnyelműség az alappal bizakodás és az alaptalan bizakodás között helyezkedik el. A könnyelműség (tehát a tudatos gondatlanság) jellemzője, hogy az eredmény lehetőségével számol, de azt nem veszi komolyan; vagy bár komolyan veszi, de el akarja kerülni, ami kifejezésre is jut, viszont magatartása mégis előidézi a sérelmet {Kúria Bhar.III.73/2024/10. [91]-[92]}.

[82] A tudatos gondatlanság érzelmi oldalára az a bizakodás jellemző, hogy a lehetséges eredmény nem következik be; ez több mint pusztá vágyakozás, mivel az elkövető nem a véletlenre számítva várja az eredmény elmaradását, hanem a saját képességeire, tapasztalataira, az eredmény elhárítására tett konkrét intézkedésére vagy konkrét külső körülményekre alapozza bizakodását. Jelen ügyben azonban a terhelti oldalon legfeljebb pusztá vágyakozás volt.

[83] Eshetőleges szándék esetén az elkövető az eredmény bekövetkezésének valószínűségét vagy reális lehetőségét látja előre, amely bekövetkezésébe belenyugszik. Az eshetőleges szándékra a bűncselekmény megvalósulásával szemben az elkövető közömbössége a jellemző; mindenképpen cselekszik, akár bekövetkezik az eredmény, akár nem, bár bekövetkezését nem kívánja. Ha a választott elkövetési mód mellett csekély a halálos eredmény bekövetkeztének esélye, azonban ennek feltételei az elkövetőn kívül esnek, akkor annak bekövetkezése már csak pusztán a véletlenen múlik. Aki pedig az eredmény elmaradását a véletlenre bízta, az ténylegesen belenyugszik az eredmény bekövetkezésébe [Kúria Bfv.II.485/2022/8. (BH. 2023.234.), Kúria Bhar.III.561/2018/4. (BH 2001.255.II.)]. Jelen esetben a terhelt pontosan ezt tette.

[84] Az irányadó tényállás szerint a sértettet észlelő, gépkocsijával a sértett irányába meginduló terhelt a gyorsítást ugyan megszakította, de aztán újra gázt adott, a sértett pedig az elütés előtt a terhelt által irányába kormányozott és intenzíven gyorsító gépjárműre felugrott. Ennek ellenére a terhelt nem állt meg, sőt a gépkocsiját tovább gyorsította és olyan manővert hajtott végre, amelynek következtében a gépkocsi elején „magával vitt” sértett a gépkocsiról lesodródott. Mindez pedig éppen azt támasztja alá, hogy semmiféle olyan konkrét intézkedést nem tett, ami miatt abban bízhatott volna, hogy a sértett koponyát ért sérülése elmaradhat. A terhelt eshetőleges ölési szándéka már akkor fennállt, amikor gépkocsijával a gyalogosan felé közelítő sértettet célba vette, ami nem változott meg azt követően sem, hogy a sértett – az elugrást reménytelennek ítélve – a motorháztetőre ugrott fel. A terhelt mindezek során a gépkocsival való elütés, valamint a sértettnek a motorháztetőről történő lesodrásának következményeit uralni nem tudta, nem volt befolyással arra, hogy a sértett akár a gépkocsi bármely részébe, akár a gépkocsiról való leesés során valamely tereptárgyba beüti-e.

[85] Az adott körülmények között kifejezetten valószínű volt a sértett halálos sérülése, annak elmaradása kizárólag a véletlenül múlhatott volna. Az irányadó tényállás a terhelti tudattartalomra egyértelmű ténymegállapításokat tartalmaz, ezen tényekből az eljáró bíróságok helyesen vontak le jogkövetkeztetést a terhelt eshetőleges szándékára és azon keresztül a cselekmény minősítésére. A terhére rótt cselekményt pedig helyesen minősítették a Btk. 160. § (1) bekezdése szerinti emberölés büntettének és a kiszabott büntetés is törvényes. Következésképpen a felülvizsgálati indítványnak a minősítés és a jogkövetkezmény törvénysértésében álló felülvizsgálati okra hivatkozása nem helytálló.

[86] 4. Mindezekre tekintettel a Kúria – miután olyan felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése főszabálya szerint tanácsulésen, a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben eljárva, a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt és a jogerős ítéletet a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[87] *A döntés elvi tartalma*

A terhelt ölési szándékára vont következtetés helytálló, ha a gépkocsival közlekedő terhelt a célzottan felé, gyalogosan, gyors ütemben közeledő sértett észlelésekor intenzív gyorsítással a normál útvonal helyett a sértett irányába kormányozva a sértettet a gépjárművel úgy üti el, hogy az ütközés előtt a motorháztetőre felugró sértettel olyan manővert végez, amelynek szükségszerű következménye, hogy a sértett a gépkocsiról leesik.

[88] IV. A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdésére tekintettel nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[89] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány előterjesztésének tilalma, illetve az azonos tartalmú indítvány ismételt előterjesztésének tilalma a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése alapján az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. november 20.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Metzinger Márton s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró